

Nr 375.

Av herrar **Leander** och **Jeppsson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 302, angående pensionsförbättring för viss personal vid marinen.

I proposition nr 302 till innevarande riksdag angående pensionsförbättring för viss personal vid marinen har Kungl. Maj:t i § 4 mom. 3 av grunderna för pensionsförbättringen föreslagit, att den, som avgått från tjänsten under år 1918 eller vid slutet av samma år skall äga åtnjuta pensionsförbättring med hälften av det belopp, som tillkommer dem, vilka avgå från och med innevarande års början. Däremot äro de, som erhållit avsked före 1918 års ingång, ställda helt och hållet utanför pensionsförbättringen. Visserligen ha dessa aldrig kommit i åtnjutande av den provisoriska lönereglering, som beslöts av 1918 års lagtima riksdag, men de flesta av dem, som avgått under åren 1914—1917, ha dock varit inkallade till krigstjänst även efter avskedstagandet.

Att något vederlag bör tillkomma ifrågavarande personal, framgår av departementschefens yttrande, att beträffande sådana f. d. underofficerare, som varit inkallade till krigstjänst, omständigheter i vissa fall torde föreligga, som kunna vara ägnade att påkalla särskilda åtgärder från statens sida. Emellertid anser departementschefen, att detta spörsmål icke bör lösas genom några allmänna bestämmelser om förhöjning i vederbörandes pensioner.

Det bör likväl allvarligt ifrågasättas, om icke billighet och rättvisa bjuda, att dessa komma i åtnjutande icke blott av en summa i form av någon slags gratifikation, utan av den mera effektiva och varaktiga hjälp, som en förhöjning av pensionen är ägnad att skänka.

Behovet av en dylik förhöjning framstår ännu tydligare, då man tänker på, att förbättrade avlönings- och pensionsförhållanden för arméns och marinens personal länge stått på dagordningen, och att det dröjt år efter år, utan att denna personal sett sina ivrigt närda och be-

rättigade förhoppningar gå i uppfyllelse. Alltså skulle det vara en alltför omild behandling gentemot dem, som avgått de närmaste åren före 1918, ifall de skulle bli alldeles lottlösa ifråga om förhöjning av den mycket nätt tillmätta pensionen.

Med anledning av det anförda och i syfte att göra övergången mjukare ifrån hittills uppburna pensionsbelopp och dem, som föreslagits hädanefter skola utgå, tillåta vi oss vördsamt hemställa,

det riksdagen ville besluta, att grunderna för den pensionsförbättring, som av Kungl. Maj:t äskas i proposition nr 302, måtte erhålla sådan avfattning, att dylik förbättring tillkommer den, som avgått från tjänsten under år 1914, med 40 procent, den, som avgått under år 1915, med 50 procent, den, som avgått under år 1916, med 60 procent samt den, som avgått under år 1917, med 70 och den, som avgått under år 1918, med 80 procent av det belopp, som föreslagits skola utgå till den, vilken avgår från tjänsten från och med innevarande års ingång och eljest uppfyller föreskrivna villkor.

Stockholm den 1 april 1919.

Ulrik Leander.

Ola Jeppsson.
